

Červotoč - Lutka, Petr

- D
1. V dědečkově židli červotoč bydlí,
G D
děda vo tom neví, ó, kdo mu to poví,
A D
až si jednou děda sedne, židle se pod ním prolomí,
A D
jako křída v tváři zbledne a rukama zalomí,
G D
řekne tiše: "Je to rána, byla to židle památná,
E A
rukodělně udělána a tím skoro posvátná."
G D
R: Červotoč, ač nemá zuby jako krokodýl,
G A D
prohryže se každým dřevem napříč, napodýl.
A D
*: Pomalounku dřevo žmoulá a vůbec mu nevadí,
E A
že naň lidé nadávají, že ho mají neradi.
R:
2. Náš děda se bojí vo svý zdraví tuze,
obává se virů, sádry, rychlý chůze,
a přitom ho nenapadne, že nepřítel mrňavý
kuje zatím pikle zrádné jemu přímo u hlavy,
jenom židle, ta to tuší, že je vnitřně hlodána,
nikdy to však neprozradí, nebyla-li tázána.
G A D
R: + prohryže se napříč, napodýl ...